

χρονικό του τριμήνου

Πέταξε στα αγαπημένα του αστέρια ο Παύλος Μωραΐτης

Τη Δευτέρα, 18η Ιανουαρίου 2010, πέταξε στα αγαπημένα του αστέρια ο συμπαθέστατος και πολύ αγαπητός μας **Παύλος Μωραΐτης**, αντιπρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ομίλου Φίλων της Αστρονομίας Θεσσαλονίκης. Μας έφυγε ξαφνικά, χωρίς να το καταλάβουμε και βύθισε στο πένθος πρώτα και κύρια τους Θεσσαλονίκεις, οι οποίοι έμειναν άναυδοι από το χαμό του, και ύστερα οι διάκριση την Αστρονομική Κοινότητα της Ελλάδος, η οποία πάγωσε κυριολεκτικά μόλις το έμαθε. Διότι το δυσάρεστο νέο κυκλοφόρησε την ίδια μέρα, τα δε επιλεφωνήματα και τα e-mail έδιναν και έπαιρναν εκείνο το βράδυ του θανάτου του.

Ότι και να πούμε για τον Παύλο Μωραΐτη είναι πολύ λίγο, για να περιγράψει την πλούσια προσωπικότητά του, την άρτια αστρονομική κατάρτισή του. Είχε πηγαίο χιούμορ ο Παύλος, ήταν πολύ αγαπητός σε όλους, ήταν καλοκάγαθος άνθρωπος, σωστός στη συμπεριφορά του και μετρημένος στις κουβέντες του. Τον θυμούμαστε που, ως πρόεδρος του Ο.Φ.Α. Θεσσαλονίκης σήκωσε το μεγάλο βάρος και διοργάνωσε το 3ο Πανελλήνιο Συνέδριο μας στη Χαλκιδική. Παρά δε τα προβλήματα υγείας, που είχε εκείνη την περίοδο, στάθηκε ακμαίος μέχρι το τέλος και όχι μόνο κήρυξε την έναρξη, αλλά και τη λήξη του εξαίσιου εκείνου συνεδρίου.

Είχε πολλά χαρίσματα ο Παύλος, το ένα καλύτερο από το άλλο. Όποια πυχά της δημόσιας, αλλά και της ατομικής ζωής του και αν έπιανες θα ήσουν πάντα κερδισμένος και πολλά θα έπαιρνες για τις δικές σου ανησυχίες, για τους δικούς σου αγώνες και τις αγωνίες. Ήταν πάντα αισιόδοξος, θετικός στα προβλήματα και καθοδηγητικός στις δυσκολίες και πάντα σε ενέπνευ την ελπίδα και την ενθάρρυνση. Ένα δε από τα μεγαλύτερα προσόντα του ήταν η καταπληκτική καλλιτεχνική γραφίδα του.

Αυτής της ανεπανάληπτης καλλιτεχνικής γραφίδας, πάβαμε πρώτοι γνώστημείς εδώ στο Βόλο, όταν τον γνωρίσαμε με το 1ο Πανελλήνιο Συνέδριο μας, του 1999, οπότε χάρισε, ως αστρονομικό δώρο του συνεδρίου τον «Αστρολάβο του Ιππαρχου», φιλοτεχνημένο σε ένα γυαλιστερό χαρτί μεγέθους 4X4. Ο αστρολάβος αυτός καταχωρίθηκε στο ειδικό τεύχος του «Ουρανού» του Απριλίου 2000, Νο 35, σελ. 98, όπου δημοσιεύονται τα «Πρακτικά του Συνεδρίου».

Αλλά και από μια άλλη πρόσφατη δημοσίευση, του Ιανουαρίου 2009 (τεύχος 70, σελ. 48) μπορούμε να αντιτίθουμε πολλά στοιχεία για την όμορφη γραφίδα του, όταν μας αποκάλυψε το ιστορικό πλανητάριο της Madame Tussaud του Λονδίνου, με ένα περισπούδαστο άρθρο του, στο οποίο κατέληγε: Το πλανητάριο του Λονδίνου ήταν πραγματικά ένα ορόσημο και ένας φάρος της αστρονομίας, που το φάσ του, δυστυχώς, θα σβήσει για πάντα, παραδίδοντας τη σκυτάλη σε τελειότερη τεχνολογία».

Ήταν όντως και ο ίδιος ένα πραγματικό ορόσημο, ένας φάρος της αστρονομίας για όλους του Έλληνες Ερασιτέχνες Αστρονόμους, που το φως του, στην περιπτωσή του, δεν έσβησε, αλλά θα φωτίζει για πάντα όλους μας, παραδίδοντας μάλιστα τη σκυτάλη σε νέους αθλητές – αστρονόμους.

Με τα λόγια του αυτά ας κλείσουμε το μικρό αυτό αφιέρωμα στο μεγάλο μας φίλο Παύλο Μωραΐτη, και ας ευχηθούμε το παράδειγμά του, την εργατικότητά του και την απαράμιλη καλοσύνη της καρδιάς του, αλλά και την απειρότερη ενασχόλησή του με τη μεγάλη του αγάπη, τον έναστρο ουράνιο θόλο, να τα έχουν πάντα μπροστά τους και να τα μιμούνται όχι μόνο οι φίλοι μας από τη Θεσσαλονίκη, αλλά και οι ερασιτέχνες αστρονόμοι όλης της Ελλάδας.

Θα σε θυμούμαστε για πάντα, θα σ' έχουμε πάντα μπροστά μας, θα σ' έχουμε πάντα στην καρδιά μας, θα βαδίζουμε στα χνάρια σου και θα εμπνεόμαστε από την προσωπικότητά σου, φίλτατε Παύλο.

